

mijmering / schachtje

Wel eens de lente geroken? Als je te diep snuift lukt het niet, subtiële geuren moet je heel behoedzaam tot je nemen en je concentreren op wat je ruikt. Geur heeft geheugen en associeert. Zo sta ik bij het ruiken van de liguster ineens weer voor het huis waar ik geboren ben. Ik ben nog klein en voel me in de zachte zon één met alles.

De paus gezien op tv? Wat een oprechtheid, wat een schoonheid en wat een waarheid ook. Dat van die aflaten vond ik lastig, ik dacht dat we daar anno nu niet meer aan deden, maar bij het zien en horen van een man die zo kwetsbaar de voeten van de Gekruisigde kust hoeft ik niet alles te begrijpen.

Weleens een gedicht gelezen van Cees Buddingh? Doen, maar verwacht geen al te diepe gedachten. Verder dan *'hé dat lijkt wel een schachtje / wat daar op de grond ligt,' dacht ik / 'een stoffig grijsgroen schachtje' / maar toen ik beter keek zag ik / dat het geen schachtje was / maar een elastiekje ineengekringeld / in de vorm van een schachtje* komt hij niet.

Zo slijt ik mijn coronadagen en hou me verre van goedbedoelde filmpjes en grappen en overbodig geklets.

Dat de lente, de paus en het schachtje als overwinnaars uit de strijd mogen komen. En een beetje snel als het kan.